

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

136. An sit licitum contrahere matrimonium cum impedimento dirimente
ex timore mortis, vel alterius grauis damni, & quid de multis aliis casibus?

Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. res. 283. p. 413.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

quenda est : Tum quia hanc sententiam tenuerunt eximis auctoritatis Doctores, Decius *vbi supra*, Alciatus, lib. 3, *Paradoxorum*, cap. 7, num. 3. & 4. & in reg. 1, *pref. simp.* 40, n. 2. Ioannes Neuizan. in *Sylva nupcialium*, lib. 5, n. 1. Auiles in *cap. 1. Praetor, in glossam*. n. 15. Cotta in 2. part. *memorab. iuris, in verbo Nuptiarum causa*. Ioannes Orofeus, in *leg. 1. n. 17. ff. de Officio que. 3. & Barbatius, confil. 3, colum. penult. vers. Nec obstat, volum. 1. vbi regulam, quod in dubio pro Matrimonio presumi debeat, intelligit, nisi opinio verior & probabilior esset in contrarium, quia tunc non deberet iudicari pro Matrimonio. At ego puto non esse recedendum à priori sententia extensionem approbante, vbi verè communis opinio non est clara, sed dubia, & opinio minus communis vel singularis, non est falsa, sed probabili ratione innititur, & in contrarium adducta videtur procedere solum quando communis est clara, vel altera opinio caret probabili fundamento.*

3. Notandum tamen hic obiter, quod licet in dubio pro Matrimonio presumendum sit, & iudicandum, tamen hoc credit, secundum Maſcardum *de Probat.* tom. 2. *concluſ. 1017. al. 1023. num. 7.* quando in Matrimonio contrahendo, vel contracto, datur paritas personarum, secas data imparitate, nam tunc pro matrimonio ait, non esse presumendum citans Curtium Iuniorum, in *lege Cum quedam puella, n. 22. ff. de Iurisdictione omn. iud. Cephalum, confil. 52. n. 63. lib. 1. & Nicolaum Antonium Cravattum inter confil. 82. num. 45.* ad id etiam faciunt leges, quibus vetantur nuptiae inter inaequales. Sed Franciscus Molinus, *de ritu Nupiarum, lib. 1. compar. 17. num. 9. cum seqq. cum Barbosa in Decret. tom. 2. lib. 4. it. 15. cap. 2. num. 3.* reicit hanc declarationem, tenetque non procedere de iure canonico, quo atrent, paritas vel impunitas personarum non consideratur. Et confirmatur ex novo iure Tridentini, quod *cap. 1. sess. 24. de reformatione matrim.* decreuit, filios sine consensu Patris quascunque feminas ducere posse, & ob id *cap. 9. sub pena excommunicationis præcipit* Principibus ne suos subditos cogant, aut impediant, quominus possit quisque quam velut mulierem ducere. At quia video sententiam Maſcardi docere doctissimum Sanchez *de matrim. tom. 1. lib. 3. disp. 15. num. 7.* Ideo tu iudic.

4. Notandum tamen, quod Henriquez, *lib. 11. de Matrimonio, cap. 13. num. 4. & cap. 11. num. 5.* dicit in foro conscientia, tam quoad sponsalia, quam quoad Matrimonium dubitante, liberandum esse in dubio æquali, cum melius sit conditio possidentis. Ceterum ego putaverim faciendum esse discriminem inter sponsalia, ac matrimonium; ita ut qui in dubio æquali dubitent, num Matrimonium sit contractum, cogendi sicut in vitroque foro contrahentes, ne forte fiat iniuria Sacramento per dissolucionem Matrimonij: quando vero dubitatur, num sponsalia valida sint, in vitroque foro iudicandos esse liberos, qui si quis tunc iniuitus cogeretur, fieret ei iniuria per spoliationem libertatis, quam possidet. At dices similiter fieri etiam iniuriam coacto, quando dubitatur, num sit coniux. Negandum tamen erit assumptum, quia ut ex duobus malis, sic ex duobus periculis, semper minus est eligendum: cum vero æquæ dubitatur num Sacramentum Matrimonij validum fuerit, si dissoluatur, periculum quidem est, ne dissoluatur Sacramentum, quod alioquin forte ratum, validumque fuit, & agatur contra illud præceptum negativum, Matth. 19, *Quod Deus coniunxit, homo non separabit*, atque adeò si dissoluatur, temere dissoluitur, & fit iniuria Sacramento matrimonij. Ex alia vero parte, eti pericu-

Tom. II.

lum etiam sit, ne tenuens sua libertate spoliaret, velle tamen debet pati istud damnum dubium, quia minus preponderat, minùsque malum est illud pati, quam ipsa iniuria Sacramenti, praestitum cum iam bona fide aliud coniugium non possit inire, & iuxta hanc distinctionem videtur accipendum illud assertum DD. in casu dubio fauendum esse matrimonio. Et haec omnia docet Rebellius, *part. 2. lib. 4. quest. 3. num. 9.*

R E S O L . CXXXVI.

An si licitum contrahere matrimonium cum impedimento direm ex timore mortis, vel alterius grauius danni, & quid de multis alia casibus? Ex part. 3. it. 6. & Misc. 2. Ref. 83.

§. 1. **R**espondeo affirmatiè, quia Ecclesia non obligat cum tanto rigore, & in tali casu matrimonium effici nullum, & ita tenet Suarez de leib. 3. cap. 30. n. 13. Vnde ex his obiter colligitur. Primo cum Sanchez in *summ. tom. 1. lib. 1. cap. 19 n. 8.* ex timore mortis posse aliquem excommunicare absque potestate, licet Suarez de *cens. disp. 6. sect. 3. num. 8.* contrarium aſterat. Secundo cum vita discernime quis non tenetur Eucharistiam, vel Baptismum suscipere, quoties moraliter certus sit de contritione. Ita docet Aragon. in 2. 2. *quest. 62. art. 3. in 1. ab tract. foliis ad 4.* Sotus lib. 1. de *inst. quest. 6. art. 4.* & alij, licet contrarium aſterat Azor. *tom. 1. lib. 1. cap. 11. quest. 2.* Tertio ex timore mortis, vel alterius grauius danni potest quis celebrare sine velibus sacris, & mixtione aquæ; dummodò ad id faciem non compellatur in contemptu fidei. Ita Becanus *tom. 2. tract. 1. cap. 6. quest. 4. num. 8.* Valentia *tom. 3. disp. 7. quest. 5. punct. 8.* & alij, licet contrarium nouissime aſterat Caſtrus Palau in *opere morali, tom. 1. tract. 2. disp. 1. punct. 13. num. 9.*

2. Notandum est tamen hic obiter, quod Ioannes Sancius in *seleclis. disp. 35. num. 6.* afferit ob timorem mortis & grauem cautam in administrandis Sacramentis licitam esse simulationem, & adducit varia exempla. Primo ait, si haereticus minatur mortem, si non consecratus omnem panem in foro extantem, poteris utriusque uocatione, & intentionem non habere consecrandi. Secundò poterit Confessarius verba absolutionis sine intentione proferre circa indispositionem, si alia viâ malum comminatum vitare non potest. Tertio poterit ob solatum scrupulosi anxiæ petentis absolutionem, cum tamen indispositus sit, verba sine intentione proferre. Quartò licet Sacerdoti ministrare hostiam non consecratam pro consecrata mulieri, quam cogit maritus ad communicandum, que sine factura fame non potest communionem omittere. Hec Sancius, quæ audaciam, & temeritatem redoleat puraſt Caſtrus Palau in *opere morali, tom. 1. tract. 2. disp. 1. punct. 13. num. 8.* Verum Sancius, vir amicissimus, nunquam dixit, ut patet in *tota dicta disp. & in num. 10.* licet Sacerdoti in illo caſu ministrare hostiam non consecratam pro consecrata, vnde merito aduersus illam insurgit doctus Palau.

3. Non desunt tamen Doctores afferentes hostiam non consecratam pro consecrata posse ministrari peccatori occulto scienti, & petenti sibi dari propter vitandam infamiam, dummodo proponatur hostia consecrata adoranda, & à tergo polt illam non consecrata, ita ut non videatur, nec adoretur, & hoc efficiatur, ut dictum est ex consensu peccatoris, ne ex conscientia erronea adoret non consecrata-

Sup. hoc in tom. 7. tr. 5.
Ref. 76. §.
Tertio.

Sup. hoc secundo pro Baptismo in Reſol. not. præteritæ §.
Quinto, & in to. 1. tr. 1.
Ref. 31.

Pro hoc Tertio in to. 7. tr. 5. Ref. 76. §. Secundo, & lege etiam ibi §.
vit. & recitater in fine alterius Reſol. eius annot.

Et pro pri-
mo, & secun-
do contento
in hoc §. No-
tandum, cum
codice Sancio
bie citato
tantum in
to. 8. tr. 4. ex
late doctrina
Reſol. 64.
signanter in
§. Non potest.

Et Sup.
quarto, &
seqq. in hac
Reſol. late ſu-
prin. tr. 2.
Reſol. 5. & in
tr. 1. in Reſol.
2. 31. §. Et
pot. inter
medium, &
finem, à verbi
Accedit.

ram pro consecrata. Et ita hanc sententiam post Aloyium Dolensem, Albertum, Bonaventuram, & alios tenent neoterici doctissimi Ludovicus de San Juan in *summā*, tom. 1. tract. de *Eucharist.* ques. 7. art. 8. dub. 4. & Villalobos in *summā*, tom. 1. tract. 7. difficult. 3. 8. num. 7. sed ego contrariae sententiae, tanquam probabiliori adhæreo cum Palao *vbi supra*, & Doctoribus, quos citat, & sequitur Sancius loco citato, qui vt diximus, malè à Castro Palao pro affirmativa sententia citatur. Et ratio est, quia ministrans hostiam non consecratam, velut consecrata, etiā à tergo alterius consecrata illam ponat, ponit eidem adorandum distinctum individuum hostie non consecratæ, & adeo periculum manifestum idolatriæ, cùm circumstantes possint, si ve- lint, distincto actu adorationis adorare quamlibet hostiam, quæ communicantibus portigunt, nec est in ministeri potestate vitare aliorum adorationem ho- stie non consecratæ, quam ipse proponit velut consecrata. Ergo, &c.

RESOL. CXXXVII.

An in matrimonio ex metu gravi contracto possit resilire, qui liber est à metu, nec particeps illius fuit? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 228. alias 229.

Sup. hoc in-
fra ex Ref.
139. lege
doctrinam
eius §. pe-
nult.

§. 1. **A**ffirmatiū respondet Thomas Sanchez de *matrim.* tom. 1. lib. 4. diff. 15. num. 5. vbi docet, non teneri cogentem in foro conscientiae perficere matrimonium, donec per iudicem condamnetur, sed liberè altero inuitu posse resilire, nisi aliud damnum sequuntur sit, quia vel iste tenetur ratione delicti, & coactionis in pœnam illius, & hoc exigit iudicis condemnationem, ante quam nemo tenetur subire pœnam. Aut tenetur ratione iniuriae illatae per coactionem, & hoc non, quia non est tanta iniuria coactionis, quando aliud damnum inde non se- quitur, vel aliter, quam per matrimonium resarciri nequeat. Ergo, &c. Ita Sanchez.

2. Sed aduersus illum insurgit nouissime Basilius Pontius de *matrim.* lib. 4. cap. 15. num. 3. vbi docet, eum qui particeps fuit, aut concius metus illati alteri, cum quo contrahit, non posse in conscientia resilire, sed teneri obligatione expectanti voluntatem eius, qui vim passus est, & hoc secluso quovis damno. Et ratio est, quia iniuriam est, ut ille contrahere cogatur inuitus: nam is qui coegerit, vel coactionis particeps, aut concius fuit, reuera iniustitiam commisit in personam; ergo remanet obligatio resarcendi, & cùm resarciri possit sine damno alterius, qui vim intulit, resarcenda est, stando scilicet contractui, si alius velit. Ad hoc autem non est necessaria iudicis sententia, cùm ex iniuria illata nascatur naturalis obligatio reparandi, & ideo ante omnem iudicis sententiam, ea obligatio tenetur. Vnde ex his patet responsio ad argumenta Sanchez. Nam in tali casu dicendum est, illum non teneri ratione delicti in pœnam, neque ratione obligacionis matrimonij, cùm nulla ibi sit obligatio matrimonij: sed teneri, quia ratione iniuriae illatae con- surgit in illo alia naturalis obligatio restaurandi in eodem genere, cùm possit. Nec verò hac censenda leuis iniuria, sed gravis, cùm in ea coactione comittatur peccatum mortale, párque est, in eo casu vir, & fœmina.

At his non obstantibus, puto sententiam Sanchez probabilem esse, & illam tuetur nouissime Villalobos in *summ.* tom. 1. tract. 13. diff. 37. n. 5.

RESOL. CXXXVIII.
*An matrimonium ex leui metu contractum valere
naturali, & positivo?*
*Et quid, quando re vera ita extorquet consensum,
sine eo metu non fieri? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 229.
alias 230.*

§. 1. **A**ffirmatiū communiter respondent Theolog. Sanchez de *matrim.* tom. 1. lib. 4. diff. 17. num. 2. Ref. 230. lib. 2. ques. 11. sct. 1. concl. 3. Pontius de *matrim.* lib. 4. cap. 18. n. 2. Villalobos in *summ.* tom. 1. tract. 17. n. 5. & alij. Et ratio est, quia qui operatur ex metu leui, non dicitur neque vi, neque nos operari, nam habet in sua potestate sufficiens præsumptum, quod debet metum repellere, cum operatur imprudenter; imprudentiam autem, cùm virtutem habeat, potest illam expellere. Ergo, qui cum adeo facile ex eo metu liberari possit, non se liberat, ita optimo censetur liberè operari.

2. Non reticcam tamen, aliquos afferere metum leuem reddere matrimonium nullam, quando reuera ita extorquet consensum, ut sine eo metu non fieret, & ita tener Gabriel in *4. diff. 29. q. 2. art. 2. resp. 4.* Nanarrus in *summā*, c. 17. n. 29. & cap. 22. q. 1. n. 1. Conarruius part. 2. c. 3. §. 6. n. 4. & alij, questione Sanchez *vbi supra*, n. 4. vbi fatur hanc sententiam esse probabilem, & pro illa adducit multas rationes, iēc̄as soluat Pontius n. 5.

RESOL. CXXXIX.

*An metus gravis à lege inslē incusſa irriter mar-
nitim, s. Iudex, verbi gratia, intendit dimi-
tem cogere per illum metum ad contrahendū?
Et pro praxi huīus questionis adūcunt facili
casus.*

*Et deducitur validam esse professionem, dum vir mi-
natur mortem vxori in adulterio reporta, nisi Reli-
gione profiteatur, quando minatur mortis editi-
tate Iudicis infligendam, secus verò similitudine
propria auctoritate.*

*Etiamque infertur, sequi minaretur rei, verbi gratia,
lauroni instam accusationem, nisi certum contrahat
matrimonium, id valere.*

*Et tandem queritur, an quando cogens fuit particeps
culpa metus alteri illati, maneat obligatio ad non
resiliendum, & teneatur postea contrahere cum co-
Elo, si velit? Ex p. 9. tr. 8. & Milc. 3. Ref. 2.*

§. 1. **N**egatiū responder Sanchez de *matr.* lib. 4. diff. 13. num. 6. & 7. Sed contractum senten-
tiam prorsus tener Texeda in *Theolog.* mor. tom. 1.
lib. 4. tract. 1. concl. 10. num. 35. Probatur ex cap. VI.
niens. et secundo. de sponsal. vbi exprelat, ma-
trimonium validum non esse, ad quod contahendum
pater coegerit iuuenit, quem cum propria filia in le-
gitimo cubantem inuenient, ut eo casu pater inuenient
pater coegerit, etiā iuuenis ille dederit causam coactionis, & fuerit in cul-
pa totalis damni tam puella illati, quam pater; immo
magis pater, quam puella fuit dannum illud illa-
tum, non solum circa honorem, sed circa dotem,
quam tenetur pater addere, eo quod filia corrupta
sit. Secundò, quia coactio idēo irritat matrimonium,
quia auferit plenam consensum libertatem: ex
matrimonio enim coacto infelices sperant fines:
sed non minus libertatem auferit, quando metus à le-